

Vergaderjaar 1987–1988

20 203

**Meerjarenprogramma Natuur- en
Landschapsbehoud 1988–1992**

20 487

Natuur- en Milieu-educatie

Nr. 9

BRIEF VAN DE MINISTER VAN LANDBOUW EN VISSERIJ

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 24 juni 1988

Overeenkomstig mijn toezegging tijdens de uitgebreide commissievergadering op 30 mei jl. (Tweede Kamer, 1987–1988, UCV 58) doe ik u bijgaand mijn schriftelijke reactie toekomen op de ingediende moties inzake de nota Natuur- en Milieu-educatie (20 487), mede namens de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, en op het Rijksmeerjarenprogramma Natuur- en Landschapsbehoud 1988–1992 (20 203).

De Minister van Landbouw en Visserij,
G. J. M. Braks

Het rijksbeleid inzake natuur- en milieu-educatie gaat reeds in hoge mate uit van een eigen verantwoordelijkheid van respectievelijk rijk, provincies en gemeenten. Gelet op het belang dat door de Kamer aan natuur- en milieu-educatie in het gehele land wordt gehecht bekostigt het ministerie van VROM een educatieve medewerker bij iedere provinciale milieufederatie, als onderdeel van het educatieve netwerk. Het ministerie van Landbouw en Visserij heeft samen met de betrokken provinciebesturen het Instituut voor Natuurbeschermingseducatie in staat gesteld in 11 van de 12 provincies een consulent aan te stellen. Deze vervult een brugfunctie tussen het landelijke ondersteuningsaanbod en de provinciale activiteiten.

Uiteraard zijn wij bereid in goed overleg met de provinciebesturen te bezien of een andere taakverdeling inclusief de financiële aspecten de effectiviteit van de ingezette middelen kan verhogen. Een goede aansluiting tussen de activiteiten op de drie niveaus is daarbij wel een vereiste.

Met de provincies zijn intussen afspraken gemaakt over uitstel van het tijdstip van overheveling van provinciale milieu-apparaatskosten tot 1 januari 1992. Naar ons oordeel is het thans niet wenselijk die afspraak te doorkruisen met nieuwe specifieke doeluitkeringen. Evenmin dient vooruit te worden gelopen op overleg over verantwoordelijkheden inzake natuur- en milieu-educatie. Met het oog daarop hebben wij thans dan ook geen behoefte aan het eerste gedeelte van het dictum van de motie.

In het overleg van 30 mei jl. is te kennen gegeven dat in het kader van Natuurbeleidsplan en Milieubeleidsplan de functie van natuur- en milieu-educatie inderdaad nader gestalte zal worden gegeven.

Het tweede deel van het dictum van de motie beschouwen wij derhalve als een ondersteuning van het beleid, waarbij dient te worden aangetekend dat de minister van Landbouw en Visserij reeds in het kader van de Rijksbegroting voor 1988 de financiële consequenties van de Nota Natuur- en Milieu-educatie tot uitdrukking heeft gebracht.

Motie-Feenstra en Eisma 20 487, nr. 4

Bij de behandeling van de nota natuur- en milieu-educatie op 30 mei jl. heb ik, mede namens mijn collega van VROM, reeds toegezegd bij de andere betrokken departementen in versterkte mate aandacht te vragen voor hun medeverantwoordelijkheid voor (delen van) het natuur- en milieu-educatiebeleid. Onze toezegging had ook betrekking op financiële aspecten van die medeverantwoordelijkheid.

Wij achten aanvaarding van de motie een ondersteuning van het beleid.

Motie-Esselink, Swildens en Eisma, 20 203, nr. 5

Openstelling van de 2e fase van de Relatienota vergt een expliciete beslissing van de regering. Dit geldt ook voor een gedeeltelijke openstelling. Wegens het ontbreken van de financiële middelen acht ik deze motie thans niet opportuun.

Motie-Eisma, 20 203, nr. 6

In het Meerjarenprogramma NLB 1988-1992 heb ik reeds aangegeven voornemens te zijn het Waddengebied aan te wijzen als speciale beschermingszone ingevolge de EG-Vogelrichtlijn.

Nu de afdeling Rechtspraak van de Raad van State het kabinetsbesluit om geen inpoldering bij Ferwerderadeel toe te staan, heeft bevestigd,

rest nog slechts de onzekerheid omtrent de begrenzing van het aan te wijzen gebied in de Eems/Dollard.

Op korte termijn is de afronding van de parlementaire behandeling van de goedkeuringswet van het Eems-Dollardverdrag te verwachten. In verband daarmee is er geen aanleiding thans over te gaan tot gedeeltelijke aanwijzing van het Waddengebied, met uitzondering van het grensgebied, vallend onder het Eems-Dollardverdrag.

Ik acht derhalve deze motie niet opportuun.

Motie-Eisma en Swildens-Rozendaal, 20 203, nr. 7

In mijn brief aan de Tweede Kamer van 11 maart jl. (20 482, nr 1) heb ik uiteengezet dat uit verschillende onderzoeken is gebleken, dat de effecten van drainage en beregening op de grondwaterpeilen in verhouding tot de natuurlijke fluctuaties van het grondwater in de Groote Peel van beperkte betekenis zijn.

Op basis daarvan heb ik geconcludeerd dat drainage en beregening niet kunnen worden aangemerkt als vergunningplichtig in de zin van artikel 12 van de Natuurbeschermingswet.

Ik blijf bij deze benadering.

In mijn brief van 6 juni jl. heb ik mijn standpunt nogmaals verduidelijkt. De natuurwaarden zijn m.i. het best gediend met de door mij voorgestelde technische maatregelen.

Aanvaarding van de motie wil ik derhalve ontraden.